Забивам гл. дг. 1) начевам да бия. 2) вбивам, вковавам. 3) забивам, натъчвам. пъхам, забождам. 3) затъкавам: не дъй ми забиви устата.

Забивание (то) от забивам.

Забиколка (та) 1) обход, заобтаване: направиха голяма забиколка за да избегнат. т. 170. 2) обикаляне, околици: тъй го правеше всякога с' нови забиколки. т. 174.

Забиколям, гл. дг. 1) обхождам на около, заобтам. 2) окръжавам. заобикалям. 3) задирям, ходя по обикаляй невсого, охождам за някого. 4) говорят с' околици, всеки около.

+ Забиколка (та) 1) пътеще що забиколка. 2) расходка на около.

Забиколи. гл. свр. от забиколям. 1) аз ги забиколих и не се отбих при тях. 2) Догде не ся го забиколили от всякаде. л. Д. 1871. р. 189. 3) Обиколъх все селадеще и я забиколяше. л. Д. Сега ма токо забиколи и вма да те слъгна. 4) Колко не дойте забиколя, говорете.

+ Забиколяне (то) от забиколям: без много забиколяне. т. 102.

Забитин (чи) който представя полицейската власт в' нъко селото: из седях с' забитинчи и пиехме ракия. З. З. л 212.

Забих, гл. свр. от забивам: 1) Забих си куркача, добих в. Погов. За пъти му сърдето, забих му набойчи. 2) Забих нови гвоздей в' стената. 3) Забих гега-кука в. Земя. ПК. 138. тя забила ногъте в' корента му. 3/52. Срде хоро бейрак. Забих. Д. 21. Забих очи в' лицето. 4) пущам корен. токи праздник забих много подлъбоки корени в' народното чувство. л. Д. 1875 р. 15. 5) не мож ми забих устата.

Забих се. гл. взаим. тая се двама забих: кичевали дасе бихме.

Забитина се. гл. дг. 1) начевам да ся бия, като съм постил. 2) вдигам нещо хубаво, ям или обличам нещо ново, при ядно на Благовещ (в' деня на Благовещение 25 март.) За да ме забиеши господ все на хубаво да вървиш, да ям да носиш. 3) задобрям, успокоявам, облекчавам; излекувам, изцерявам.

Забитяване (то) от забитяваме.

Забитяй, ши, гл. свр. от забитяваме. 1) от кога забитяхме. 2) на Благовещ се яде бъгато за да ни забитяй господ на бъгато.

Забитяваме, гл. срд. начевам да бъдещ, да ставам.

Забитяй, ши, гл. свр. от забитяваме: като забитяй, та за тебе; забитяй между другите.

Забитя, а, о, — и (чи): забитя или тоби в' земята.

Забичам гл. срд. в. забучам, забивам, натъкавам; забождам.

Забитяване, нар. по-напрд, по-вовреме, предварно; додеще има време, преди да се свършили нъкоя работа.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ Инв. № 802